

lysninger om dette Forhold, at jeg tror, at ogsaa denne Frygt maa siges at være ubegrundet. Det er nemlig oplyst, at det, der har gjort, at det hollandske Smør har staaet ringere paa det engelske Marked, er en Omstændighed, som ligger langt forud for det Tidspunkt, da Margarinefabrikationen overhovedet blev til, nemlig dette, at de hollandske Meierier i og for sig, hvor fremmelige de end en Gang i fordums Dage for nogle Menneskealdre siden vare, ikke senere have fulgt med Udviklingen. Derfor er deres Smørfabrikation bleven ringere end Konkurrenternes og navnlig ringere end Danmarks. Paa den anden Side ser man ogsaa en Kjendsgjerning, som taler i samme Retning, altsaa for, at det ikke er Margarinefabrikationen, som har skadet det hollandske Smør i England, og det er hvad Professor Segelcke oplyser i „Berlingske Tidende“ for i Aftes, at Prisen paa hollandsk ægte Meierismør har været i jævn Stigning i de sidste Aar, hvor Margarinefabrikationen har taget saa overordentlig til i Holland. Han oplyser der, at Prisen er steget i 1886—87 forholdsvis i Sammenligning med det danske Smør fra at være 13 sh. under til 10 under, og er i det nye Aar 1888 endog steget forholdsvis saa meget, at det er gaaet forbi den danske Topnotering, saa at hollandsk Smør er noteret høiere end dansk. Og denne Stigning ses af Tal, som jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, have været ret jævnt voksende i Løbet af disse Aar Aar, idet Forfjellen mellem dansk og hollandsk Smør efterhaanden er gaaet ned i Slutningen af 1887 til 5 sh. pr. 100 Pund, medens den tidligere har været helt oppe paa 21. Man ser altsaa, at Prisen paa hollandsk Smør er i en for Hollænderne ret tilfredsstillende Stigning forholdsvis. Grundene dertil skal jeg ikke undersøge, men Alt synes dog at vise, at der ikke er Sandsynlighed for, at det er Margarinefabrikationen, som har bragt det hollandske Smørs Renomee tilbage. Jeg og vistnok Flertallet med mig er ikke i Stand til at finde noget positivt Holdpunkt for den Betragtning, at Hensynet til det engelske Marked skulde for os være bestemmende til at gaa til en ganske ekstraordinær Foranstaltning, som under alle Omstændigheder vil have en for det indenlandske Forbrug skadelig Virkning.

Men paa den anden Side vil man ogsaa være nødt til at tage Hensyn til det andet Synspunkt, nemlig det indenlandske Forbrug, og vil man lægge Mærke til de i Aar fremkomne Adresser om Smørfagen, vil man ogsaa se, at dette Hensyn er kommet til at træde stærkt frem. Der møder man i den

først afgivne Adresse strax den Tilføjning — det er den fra de jydske Landbosforeninger, der henholder sig til Adressen fra ifjor, men har en Tilføjning —, at den danske Smørfabrikation nødvendigvis maa beskyttes mod Kunstsmør. Der møder man dette Ord „Beskyttelse“ første Gang, og det er jo væsentlig, antager jeg, i Kraft af den samme Tankegang, at de mange Adresser ere indløbne, der kræver absolut Forbud mod Fabrikation, Ind- og Udsøfjel af Margarine, som endogsaa gaar vidt, at en af de foreliggende Adresser ikke alene ikke kan notes med at faae alt dette forbudt — det er ikke nok, at det forbydes — men det maa, som der skrives, umuliggjøres. Her møde vi altsaa et Krav paa Beskyttelse for den danske Produktion af Smør lige overfor det indenlandske Forbrug. Ved Besøget paa Landbohøjskolen forleden tror jeg, at alle ærede Medlemmer vilde være enige om at have faaet et levende Indtryk af, at denne Industri maa erkjendes at være en særdeles smukt og findrig Opfindelse, der gaar ud paa af billige Raastoffer at tilveiebringe et godt Næringsmiddel, og man skulde undres paa, om man ikke ogsaa havde faaet det Indtryk, at det vilde være urimeligt at gjøre Forsøg paa at standse og hæmme en saadan Virksomhed. Der er vel ingen Tvivl om, at en saadan livskraftig Opfindelse har Fremtiden for sig, og at det vilde være ganske forgjæves at gjøre Forsøg paa at standse den, den vil bryde sig en Vej alligevel. Det vil gaa med dette, som det i sin Tid gif, da man begyndte at anvende Tærskemaskiner. Det vil jo erindres, hvilken Uvillie Tærskemaskinerne skabte hos Arbeiderne rundt omkring, og at disse endog vare nær ved at gjøre Oprør, da man indførte dem, fordi de frygtede for, at det vilde gaa ud over deres Udgang til Arbejde. Alle fandt da, at det var i høi Grad bornert at ville gjøre en saadan Betragtning gjældende, man maatte i saa Henseende følge med Fremfærdet, benytte sig af Tidens Opfindelser og gjøre dem saa nyttebringende for Samfundet i det Hele som muligt. Men det staar for mig saaledes, at Bestræbelserne for at faae standset en Virksomhed som denne, der gaar ud paa at tilveiebringe et godt og billigt Næringsmiddel af de billigste Raastoffer, som Landbruget i det Hele producerer, falder ind under ganske den samme Kategori, og de ere ikke en Smule mere berettigede end Arbeidernes Uvillie mod Indførelsen af Tærskemaskiner. Jeg skal i den Anledning henlede Opmærksomheden paa nogle Tal, som findes i et forøvrigt meget interessant Værk af Dr. Jørgensen, der nylig er udkommet, en Be-